

1 FEBR. 1922

No. 3.

27e Jaargang.

DE STER

**HALF-MAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN. OPGERICHT IN 1896**

Maar zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen. Want die tot God komt,
moet gelooven dat Hij is, en een belooner is dergenen die Hem zoeken.

Heb. 11 : 6.

Het plan der Zaligmaking duidelijk gemaakt door Openbaring van God.

**Kennis van het Voorbestaan helpt ons de doeleinden des
levens te verklaren.**

REDE

gehouden ter gelegenheid van de Pionier Stake Conferentie
in de Salt Lake Tabernakel 30 Oct. 1921 door
Ouderling GEORGE F. RICHARDS.

(Vervolg.)

Niemand zou het wagen het eenvoudigste probleem op te lossen, zonder dat hij de beteekenis van de cijfers en getallen begreep. Als hij niet op de hoogte was met de beginselen van optellen, aftrekken, vermenigvuldigen en deelen, zou het nutteloos voor hem zijn het te probeeren. Bij de studie van de geometrie zou het eveneens zonder nut zijn te beginnen met het derde of vierde probleem als men geen duidelijk begrip had van het eerste en tweede. Het goed begrip van alle verhoudingen hangt af van de wijze waarop men de eerste beginselen geleerd heeft.

Zoo is het ook met de beginselen van het Evangelie. De Schriften zeggen ons duidelijk, dat de natuurlijke mensch de dingen Gods niet verstaat, omdat zij dwaasheid voor hem zijn. Hij kan ze niet verstaan, omdat zij geestelijk onderscheiden moeten worden.

De dingen Gods, vervat in den Bijbel, het Boek van Mormon, Leer en Verbonden, de Paarl van Groote Waarde, die standaardwerken van de Kerk v. Jezus Christus v. d. Heiligen der Laatste Dagen, zijn gegeven — en worden beschermd door de macht van God.

Heilige mannen van ouds spraken als zij gedreven werden door den Heiligen Geest en dit zijn de vruchten, de uitvloeisels, het woord, de wil en de wet van God, gegeven door zijn Profeten, door de

macht van den Heiligen Geest; en mannen en vrouwen, die ze begrijpen, moeten in het bezit zijn van dien Geest.

Om in het bezit van dien geest te geraken, moeten wij ons van onze zonden bekeeren. Wij moeten gelooven in God den Eeuwigen Vader en in zijn zoon Jezus Christus en in diens zending; en wij moeten gelooven in de beginselen en verordeningen van het Evangelie; dan bekeeren van zonden, gedoopt worden door onderdompeling door iemand die daartoe de autoriteit bezit, en oplegging der handen ontvangen door hen, die eveneens de volmacht hebben van God voor deze heilige verordening, zoodat wij kunnen bevestigd worden tot lid van de Kerk van Christus en den Heiligen Geest kunnen ontvangen.

Als dit alles gedaan is, is onze bekeering compleet, daar onze gehoorzaamheid gebleken is oprecht te zijn en wij hebben recht verkregen op de gemeenschap met den Geest van God en de inspiratie waardoor deze dingen gegeven zijn en dan zullen wij in staat zijn te begrijpen.

Duizenden mannen en vrouwen die dezen weg gevolgd hebben en tot de Kerk toegelaten zijn, kunnen getuigenis afleggen — en doen dat ook, wanneer zij daartoe de gelegenheid hebben — dat zij in staat zijn de Heilige Schrift te lezen in een licht dat zij tevoren nooit gekend hadden; teksten, waarvan zij dachten dat zij ze vroeger begrepen hadden, lezen zij nu in een andere beteekenis, omdat zij het woord van God begrijpen op de wijze van hen, die het tot ons brachten.

Er is nog een andere reden, waarom mannen en vrouwen niet in staat zijn de waarheid te zien — mannen en vrouwen die oprecht van harte zijn — zij zijn verblind omdat hunne voorgangers, van wien hunne leiding afhankelijk is, hen leeren, dat deze verordeningen niet meer bestaan en dat de volmacht die wij hebben niet meer op de aarde is of dat wij die niet bezitten. Het is het geval van de blinde die den blinde leidt. Er is nóg een reden.

Wij lezen in het 16e hoofdstuk van Johannes, dat de Heiland Zijn discipelen leerde, dat de tijd zou komen dat zij uit de synagoge geworpen zouden worden. „Ja,” zeide Hij, „de ure komt, dat een iegelijk die u zal dooden zal meenen Gode een dienst te doen; en deze dingen zullen zij u doen, omdat zij den Vader niet gekend hebben noch mij.” Het is dat gebrek aan kennis. Toen hij aan het kruis hing en stervende was, was zijn gebed tot den Vader: „Vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen.”

Wij vinden een voorbeeld dat de waarheid van 's Heilands woorden bewijst in het geval van Saulus van Tarsus, die de Heiligen vervolgde, zich voegde bij hen die Stefanus steenigden en zich volmacht verschafte, toen hij naar Damascus ging, om de Heiligen met hunne vrouwen en kinderen gevangen te nemen, zoodat zij in boeien geslagen konden worden. Gij weet, hoe hij bekeerd werd en na zijne bekeering werd hij een onvermoeid werker voor God en diens zaak.

Na zijn bekeering getuigde hij, dat, toen hij de Heiligen vervolgde, hij dacht Gode te behagen. Hij deed het uit volle overtuiging.

Er is geen twijfel dat er velen geweest zijn in deze en vroegere bedelingen, die ook tot den dood toe de dienstknechten en Heiligen van God vervolgden en zij deden het in de overtuiging, dat zij Gode welgevallig waren.

Hierin zien we een les. Daar was Saulus van Tarsus, later bekend als Paulus de Apostel, opgevoed aan de voeten van Gamaliël, een geleerd man, die toch niet in staat was de waarheid te zien en in de nederige volgingen van den Meester, het volk van God te herkennen. Blindelings vervolgde hij hen. Ik vraag aan hen, die wel niet door zulk een geest bezield zijn, maar die het toch niet de moeite waard achten de boodschap die zij hebben te overwegen, is het niet mogelijk dat gij bedrogen zijt? Zouden wij niet een voorbeeld nemen aan de ondervinding van Saulus van Tarsus? Aan den anderen kant wil ik tot de Heiligen zeggen, dat wij welwillend behooren te zijn voor hen, die niet zien zooals wij, die niet begrijpen zooals wij het Licht begrijpen; hen die bereid zijn belachelijk te maken, te belasteren, te hoonen en te vervolgen het volk van God.

Wij zijn in staat medelijden met hen te hebben, genadig te zijn en voor hen te bidden: „Vader vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen.” Daar is het voorbeeld van Stefanus toen hij gesteenigd werd. Hij blikte hemelwaarts en zeide, dat hij den zoon van God zag, zittende ter rechterhand des Vaders in Zijn Koninkrijk en hij bad. „Reken hun deze zonde niet toe.”

Dat is de geest van Christus die ons allen moet bezielen.

Er zijn nog andere fundamenteele beginselen, die, als de wereld er over wilde nadenken en onze verklaringen wilde aanhooren met onbevooroordeelde harten, hen de overtuiging zouden schenken.

Ik herinner mij, dat op een keer dat ik van dit platform sprak en ik eenige aanhalingen deed aangaande ons voorbestaan, dat aan het eind van de vergadering een groepje toeristen zich verzamelden voor deze plaats. Een van hen, hunne leidster, van middelbaren leeftijd, een goed gekleede, intelligente en welopgevoede vrouw zeide, dat zij een nicht was van den Bonds-President der Ver. Staten Jefferson Davis, dat haar vader predikant was en haar grootvader dat ook geweest was, dat zij altijd geregeld de godsdienstoefeningen bijwoonde, maar dat zij haar geheele leven nooit gehoord had, dat wij bestoude in den Geest voor wij hier geboren werden in het vleesch. En ik verwonderde mij, met het oog op den Bijbel, die binnen het bereik is van alle klassen van menschen en waarin zij uitgenoodigd worden de Schriften te onderzoeken — want, zeide de Heiland: „Gij meent in dezelve het eeuwige leven te hebben en zij zijn het, die van Mij getuigen.” — en die zoo vol is met duidelijke aanwijzingen over ons voorbestaan; het scheen mij toe dat een kind die deze dingen leest ze zou moeten begrijpen en toch schijnt het noodzakelijk te zijn een leeraar te hebben. Sindsdien heb ik begrepen dat dit gebrek aan kennis overheerschend is in de geheele religieuze

wereld. Zij hebben een onderwijzer noodig, evenals de Ethiopier de hulp van Filippus noodig had. De Heere zond Filippus om hem te onderwijzen en toen zag en begreep hij de waarheid.

Er zijn vele schoone waarheden, die betrekking hebben op het Evangelie van Jezus Christus en 's menschen zaligheid; de verwantschap waarin wij staan tot God onzen Vader kan niet begrepen worden zonder begrip van het beginsel van het voorbestaan der geesten.

Laat mij u nu verwijzen naar hetgeen reeds eeuwen lang gelezen is geworden door de godsdienstige wereld en dat zij nóg niet verstaan, n.l. het verslag van de schepping vervat in Genesis, hoofdstuk 1 en 2. Gij zult u herinneren, dat het eerste hoofdstuk spreekt van de schepping der aarde, van dieren, planten en menschen en dan lezen wij in het 2e hoofdstuk:

„Alzoo zijn volbracht de hemel en de aarde en al hun heir. Als God nu op den zevenden dag volbracht had zijn werk dat Hij gemaakt had, heeft Hij gerust op den zevenden dag van al Zijn werk dat Hij gemaakt had; en God heeft den zevenden dag gezegend en dien geheiligd, omdat Hij op denzelven gerust heeft van al Zijn werk, hetwelk God geschapen had om te volmaken. Dit zijn de geboorten des hemels en der aarde, als zij geschapen werden; ten dage als de Heere God de aarde en den hemel maakte, en allen struik des velds eer hij in de aarde was.”

Wat beteekent dat?

Het wil zeggen dat die schepping, waarvan wij lezen in het 1e hoofdstuk van Genesis, een verslag is van de schepping die plaats had vóór alle dingen stoffelijk geschapen waren.

Is dit een nieuwe leerstelling? In 't geheel niet. Het is in overeenstemming met de Schriften van het begin tot het eind. — En iedere plant des velds was in de aarde en ieder grassprietje was van te voren daar, want de Heere God deed het niet regenen op de aarde en er was geen mensch om den grond te bewerken. Maar daar kwam een mist op uit de aarde en bevochtigde de gansche oppervlakte. En de Heere God formeerde den mensch uit het stof der aarde — niettegenstaande hij alreeds geschapen was en Eva ook — „en blies den adem des levens in zijne neusgaten en de mensch werd tot een levende ziel” — een tweede schepping.

Een meer volledig verslag aangaande deze geestelijke schepping is vastgelegd in de openbaringen van God aan Mozes, vervat in de Paarl van Groote Waarde: 3e hoofdstuk van Mozes: „En ik, God, zegende den 7den dag en heb dien geheiligd, omdat ik op denzelven gerust heb van al Mijn werk hetwelk ik, God, geschapen had en gemaakt.

En nu, zie, Ik zeg tot u, dit zijn de geboorten des hemels en der aarde, als zij geschapen werden ten dage dat Ik, de Heere God, den hemel en de aarde maakte. En alle struik des velds eer hij in de aarde was en al het kruid des velds eer hij uitsproot. Want ik,

de Heere God, schiep alle dingen waarvan ik gesproken heb, geestelijk alvorens zij natuurlijk op de aarde waren."

Er kan niets eenvoudiger zijn dan dat. „Want ik, de Heere God, had niet doen regenen op de aarde," enz. „En ik, de Heere God, formeerde den mensch uit het stof der aarde en blies in zijne neusgaten den adem des levens en de mensch werd tot een levende ziel, het eerste vleesch op aarde, de eerste mensch zodoende, niettegenstaande waren alle dingen voorheen geschapen en gemaakt volgens Mijn Woord."

De mensch staat in zeer nauwe betrekking tot de aarde. Het was Gods plan vanaf den beginne; de schepping der aarde, haar bestaan, hare val, haar verlossing en hare verheerlijking evenals een plan voor 's menschen bestaan op aarde, voor zijn val, verlossing en verheerlijking. Door 's menschen overtreding viel de aarde. Terwijl tevoren alle planten en kruiden spontaan groeiden benevens alle dingen die noodig waren tot levensonderhoud van mensch en dier, kwam, na de overtreding onzer eerste ouders, de val en de aarde werd vervloekt. Zij bracht voort doornen en distelen en alles wat noodig was voor levensonderhoud van mensch en dier moest geproduceerd worden in het zweet des aanschijns. Maar door bekeering, door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het Evangelie kan de mensch verlost, geheiligd en verheerlijkt worden en zoo ook is het met de aarde.

Een van onze geloofsartikelen luidt: „Wij gelooven in de letterlijke vergadering van Israël, in de herstelling der tien stammen; dat Zion zal gebouwd worden op het westelijk halfroend, dat Christus persoonlijk op de aarde zal regeeren, dat de aarde gereinigd zal worden en hare paradijs-heerlijkheid zal ontvangen."

Mijn wensch is, dat gij zoudt begrijpen dat niet alleen de mensch een voorbestaan had en geestelijk geschapen werd, maar dat de aarde ook was geschapen en dieren en planten en alles wat tot een schepping behoort. Het schijnt dat de menschen in staat moesten zijn dat te begrijpen als zij deze dingen lezen.

Nu, om verder door te dringen in 's menschen voorbestaan, wil ik uwe aandacht bepalen bij het 12e hoofdstuk van Openbaring v. Johannes, aan hem gegeven toen hij op het eiland Patmos was.

Natuurlijk gelooven alle goede Christenen in de leerstelling die daarin gepredikt wordt. Gij zult lezen van Lucifer, die voorgesteld wordt als een groote draak, en viel, dat hij zijn eersten staat niet behouden heeft, dat hij met zich nam een derde van de hemelbewoners, die genoemd worden de sterren des hemels; dat Michaël en zijne engelen krijg voerden met Lucifer en zijne engelen en dat Lucifer terneder geworpen werd.

(Wordt vervolgd.)

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der Laatste Dagen.

Redactie:
JOHN P. GIBBYWHITE.

Assistent:
C. ZAPPLY.

Verslag van de Rotterdamsche Conferentie.

De Rotterdamsche Conferentie 5, 6, 7 en 8 Januari gehouden, is de meest succesvolle conferentie geweest welke ooit in de geschiedenis van de Nederlandsche zending heeft plaats gegrepen. Alle vergaderingen welke gehouden zijn gedurende deze conferentie, waren allen goed bezet, zoowel door vreemdelingen als leden van in en buiten de Rotterdamsche conferentie. Gods geest was overvloedig en in ruime mate tegenwoordig en een ieder lid der kerk die het voorrecht had om in de vergaderingen aanwezig te zijn, is wel verzadigd huiswaarts gekeerd, God lovende en prijzende en Zijnen naam groot makende voor het groote en wonderbare werk, hetwelk Hij geopenbaard heeft in deze der laatste dagen.

De eerste vergadering, op Donderdag 5 Januari gehouden, werd geopend door het zingen van lied 38. De zegen werd gevraagd door ouderling Cornelius Zappey. Voortgezet door het zingen van lied 3.

Een woord van welkom werd de vergaderden toegesproken door den leider dezer conferentie, ouderling Abraham Dalebout, welke alle aanwezigen verzocht en vooral diegenen welke nog nooit te voren vergaderd waren geweest met de zoogenaamde „Mormonen“, om toch vooral vooroordeel terzijde te zetten en met aandacht te luisteren naar diegenen die hunne stemmen zouden verheffen. „Want deze mannen,“ zeide ouderling Dalebout, „zijn terzijde gezet om uit te gaan en de wereld bekeerling toe te roepen, door mannen die Christus aanschouwd en met den Verlosser gesproken hebben.“

De eerste spreker, ouderling Koop Schaart van Groningen, sprak met krachtige woorden zijn getuigenis uit van het herstelde Evangelie. „De wereld,“ zeide spreker, „beweert dat het Evangelie nooit van de wereld weggenomen is geweest, maar hunne werken en leeringen laten zien dat er een afval heeft plaats gevonden. Een afdwalen van de ware leer, waarvoor de Schriften waarschuwen.“ Spreker vermaande allen standvastig te zijn en te volharden tot het einde.

Ouderling Jan Koning van Groningen zeide verblijd te zijn om het voorrecht te hebben met het volk van God te kunnen vergaderen en toonde duidelijk aan de verdeeldheid die er heden ten dage heerscht onder het mensendom op godsdienstig gebied; en verklaarde de opnieuw geopenbaarde waarheden dezer eeuw.

Ouderling W. Levi Phillips van Delft, welke nu aan het woord kwam, waarschuwde de aanwezigen om niet op de goede werken van anderen te steunen en te denken door deze de zaligheid te verkrijgen, maar de werken bij het geloof te voegen en een levend geloof ten toon te stellen. „Al had de wereld,“ zeide spreker, „alle

verordeningen die in de kerk van Christus bestaan, ontbrak hen nog de volmacht om te handelen in de naam des Heeren. Laat ons dan, wij die zulks weten en verstaan, gelooven en werken.

Ouderling John Veth van Delft drukte zijn vreugde en blijdschap uit, een dienstknecht van God en in het werk van den Vader arbeidende te zijn en de wereld bekeering toe te roepen. Ouderling Veth gaf een gevoelvolle getuigenis van de waarheid van Mormonisme en toonde aan dat het plan van zaligheid hersteld is in deze der laatste dagen Joseph Smith, in de hand des Heeren gebruikt zijnde, om de laatste bedeeeling des tijds in te leiden.

Ouderling John P. Lillywhite, president van de Nederlandsch-Belgische zending, was verheugd zooveel tegenwoordig te zien. „Het getuigt,” zeide spreker, „dat gij allen een belang stelt in uwe zaligheid, dat gij meer wenscht te weten omtrent den weg welke naar het Vaderhuis leidt, dat gij beter het verschil tusschen goed en kwaad wilt leeren kennen. Komt naar al de vergaderingen van deze conferentie, met een begeerte in uw hart om opgebouwd en versterkt te worden. Het doel van deze jonge mannen is, om u het plan van God bekend te maken.

Velen hebben een begeerte om God te dienen, maar hoe kunnen zij Hem dienen als er niet tot hen gepredikt wordt; en hoe moet er tot hen gepredikt worden als er niet iemand is om tot hen te prediken, en wie zal komen om te prediken als zij niet geroepen worden door den Zoon. Het Evangelie is weggenomen geweest van deze aarde. Wie heeft uwe hedendaagsche leeraars gezonden? God? Als God den mensch roept dan roept Hij hem door Goddelijke openbaring, gelijk Hij een Aäron riep. Erkende Jezus diegenen welke zichzelf geroepen hadden? Neen. Hij zeide, „zij hebben mijne wetten veranderd en prediken voor beginselen, de leer der menschen.” Het was noodzakelijk voor onzen Zaligmaker om naar deze aarde te komen. Hij kwam om voor de kinderen der menschen te sterven, om de banden des doods te verbreken en de opstanding teweeg te brengen van alle stervelingen. Maar dit was het eenige niet waarvoor Hij naar de aarde kwam. Hij kwam om onze persoonlijke zonden weg te nemen, als wij maar aan Hem willen gelooven en Zijne geboden onderhouden. Zij namen Hem niet aan toen Hij rondwandelde op deze aarde, maar geloofde diegenen die in schaapskleeren kwamen, maar van binnen gelijk wolven waren. Het was noodzakelijk dat Jezus in het midden des tijds kwam en even noodzakelijk was het dat Hij in deze dagen tot de wereld kwam. Joseph Smith, jong als hij was, trotseerde de wereld, een wereld waar vrij debat heerschte en verklaarde den Vader en Zoon gezien te hebben. Was het Joseph Smith, welke dit plan van zaligheid, dit Evangelie ontwierp? Neen, Jezus zelve, de Zoon van God, kwam om deze laatste bedeeeling des tijds in te leiden. Ik verblijd mijzelve om te kunnen getuigen dat Jezus de Christus was, welke op den Calvarieberg stierf.” President Lillywhite getuigde van het werk der laatste dagen en van de Goddelijke zending van Joseph Smith en

verhaalde van het zendingswerk hetwelk door de kerk verricht wordt en raadde alle aanwezigen aan alle vergaderingen van de conferentie bij te wonen.

Conferentie-president Abraham Dalebout sprak hierna nog eenige woorden van opbouw en gaf nogmaals de vergaderingen uit welke gehouden zouden worden.

Geëindigd werd met het zingen van lied 44.

Dankzegging door ouderling Barton J. Needham van Utrecht.

Vrijdagavond 8 uur werd de conferentie voortgezet door het zingen van lied 48. Ouderling Heiko Boekweg van Haarlem vroeg een zegen. Ouderling Leendert van Beekum van Dordrecht, de eerste spreker van dezen avond, sprak over de noodzakelijkheid van bekeering en toonde ten duidelijkste aan, dat bekeering den doop vooraf moet gaan. „De Heilige Geest,” zeide spreker, „de gift welke wij ontvangen als wij gehoorzaam zijn geweest aan het gebod van den doop, zal ons in alle waarheid leiden. Laat ons dan, Heiligen, zoo leven dat die geest ten allen tijde met ons kan verblijven.”

Ouderling Adriaan Slinging van Amsterdam sprak zijn vreugde en blijdschap uit om in de gelegenheid te zijn Christus te verkondigen en Hem gekruisigd en opgestaan. De almacht van God is in oude tijden geloofd geworden door vele wonderen en wonderbare werken in verschillende tijden. De hedendaagsche godsdienstige wereld, welke beweert dat zulke dingen niet meer kunnen voorkomen, gelooft niet in een almachtig God en is als een klok zonder uurwerk, als water dat den dorst niet meer lescht, als vuur hetwelk geen warmte afwerpt.

Ouderling Carl Richards, conferentie-president van Luik, België, welke nu aan het woord kwam, verklaarde opgebouwd en versterkt te worden telkenmale als hij vergadert in een conferentie met de Heiligen van God. Het volmaakte voorbeeld gezet door onzen Heiland, zouden wij moeten navolgen. Het Evangelieplan is weggenomen, omdat de menschheid niet leefde volgens het voorbeeld gezet door onzen Verlosser. De last is op een ieder lid van de kerk gelegd om een zending te zijn en het Evangelie te prediken door hunnen handel en wandel.

Hierna zongen ouderlingen Morris B. Ashton en Lyman R. Williams een duet.

Ouderling Joseph L. van Leeuwen van Vlaardingen, vermaande de heiligen om toch vooral te leven zooals God van Zijn verbondskinderen verlangt en maakte duidelijk dat als de mensch zich bekeert een oogenblik voordat de dood hem wegneemt, dit hem niet in staat zal stellen het aangezicht van God te aanschouwen. Spreker besprak de herstelling van het priesterschap en het bezoek van den Vader en den Zoon aan de wereld.

Ouderling Hendrik Landwaard van Schiedam zeide, dat de wereld geen kennis van God heeft, ook niet den Heiligen Geest bezit en toonde duidelijk aan dat het menschedom ten allen tijde openbaring

van noode heeft en dat zonder openbaring het volk ontbloot is. Bewees uit de Heilige Schrift dat vervolging altijd het loon van de rechtvaardigen is geweest en raadde alle aanwezigen aan om de vruchter van het Mormonisme te bestudeeren en gaf een krachtige getuigenis van de waarheid, geopenbaard in deze bedeeeling des lijds.

Geëindigd werd met het zingen van lied 73.

Dankzegging door ouderling Heber G. Taylor van Schiedam.

Zaterdag 7 Januari werden er twee zendelingen-vergaderingen gehouden. Elke zendeling nam een gedeelte van den tijd in en vele schoone getuigenissen werden gehoord. De president der zending John P. Lillywhite sprak schoone opbouwende woorden, welke vol van inspiratie, kracht en liefde waren en gaf vele wijze raadgevingen en onderrichtingen aan de zendelingen. Allen voelden verblijd om in den dienst des Heeren te zijn.

Dienzelfden avond werd de doop toebediend aan zes nieuwe leden. Zij werden gedoopt volgens het voorbeeld gezet door onzen Heiland en Verlosser, door mannen welke uitgezonden en bemachtigd waren door God, bekleed met het heilige priesterschap, zoodat zij de verordening van het Evangelie konden bedienen. Er werd een korte vergadering gehouden, waar ouderlingen Cornelius Zappey en Abraham Dalebout het woord voerden.

De ambtenaren- en ambtenaressen-vergadering, die na de doop-vergadering gehouden werd, werd geopend door het zingen van het eerste vers van lied 17. Ouderling Leon C. Walton van den Haag vroeg daarna een zegen, waarna werd voortgezet door het zingen van het 2de en 3de vers van lied 17.

Daarna gaven de verschillende ambtenaren en ambtenaressen hunne rapporten en verslagen. Allen getuigden van den bloeienden toestand, waarin de Rotterdamsche conferentie zich bevindt.

Ouderling Abraham Dalebout, president van de Rotterdamsche conferentie, nam hierna het woord en dankte allen voor het goede werk en de hulp welke allen verleend hadden gedurende de laatste zes maanden. „God heeft ons aller arbeid wonderbaarlijk gezegend in dit zendingsveld en met succes bekroond. Velen hebben door den onvermoeiden arbeid van de zendelingen en het locale priesterschap en zusters-zendelingen de boodschap van leven en zaligheid gehoord en velen hebben een verbond gesloten met hunnen Hemelschen Vader en verblijden zich nu in een getuigenis van het Evangelie.”

De president der zending, welke nu aan het woord kwam, zeide, het wordt verwacht van de ambtenaars en ambtenaressen om leiders en voorbeelden te zijn, voorbeelden waarna anderen hun leven kunnen richten. Gij die geroepen zijt door God om deze plichten te volbrengen, moet stiptelijk de geboden en inzettingen van den Vader onderhouden en bewaren. Laat ik u een openbaring voorlezen, welke gevonden kan worden in afdeeling 4 van Leer en Verbonden;

Nu zie, een wonderbaar werk zal spoedig onder de kinderen der menschen voortkomen;

Daarom, o gij allen die u in den dienst van God begeeft, ziet dat gij Hem met geheel uw hart, macht, verstand en sterkte dient, opdat gij ten laastten dage onberispelijk voor God moogt staan;

Daarom, indien gij verlangens hebt God te dienen, zoo zijt gij tot het werk geroepen,

Want ziet, het veld is reeds wit tot den oogst, en ziet, hij die met zijne macht zijn sikkel zwaait, dezelve vergadert voorraad in, opdat hij niet omkome, doch brengt zijne ziel zaligheid;

En geloof, hoop, liefdadigheid en liefde, met een eenvoudig oog tot de heerlijkheid Gods, maakt hem voor het werk geschikt.

Herinner u van geloof, deugd, kennis, matigheid, geduld, broederlijke vriendelijkheid, godzaligheid, liefde, ootmoedigheid, naarstigheid.

Vraag en gij zult ontvangen, klop en u zal opgedaan worden. Amen.

Dit mijn geliefde broeders en zusters wordt verwacht van alle zendingen, niet één uitgezonderd en dit wordt verwacht van u en mij. Gij zijt verantwoordelijk voor dit werk zoowel als de zendingen; en de verantwoordelijkheid rust op ons allen om onzen tijd nuttig te besteden." Nog vele andere raadgevingen en woorden van aansporing, opbouwning en dankbaarheid werden uitgesproken door den zendings-president.

De leider, ouderling Abraham Dalebout, annonceerde nogmaals de vergaderingen welke des Zondags gehouden zouden worden, waarna geëindigd werd met het zingen van lied 87.

Dankzegging door ouderling Henry Neerings van Groningen.

Zondagmorgen was de zaal geheel gevuld, toen om 10 uur aangevangen werd met het zingen van lied 3. Ouderling Stephanus N. Wetter van Rotterdam vroeg een zegen. Het koor zong zeer schoon lied 105.

Conferentie-president Abraham Dalebout sprak wederom de vergaderden woorden van welkom toe.

Ouderling Ate Westra, conferentie-president van Groningen, verklaarde geloof alleen niet voldoende te zijn om Gode te behagen, maar dat geloof gepaard moet gaan met gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen gesteld door den Vader. Het Evangelie, hetwelk weggenomen is geweest van de wereld, is wederom in deze der laatste dagen geopenbaard van den hemel en door gehoorzaamheid aan hetzelfde kunnen wij terugkeeren in de tegenwoordigheid van den Vader.

Ouderling Royden E. Weight, secretaris der zending, gaf in duidelijke en schoone Hollandsche taal een toespraak en verklaarde, waarom de kerk zich aanmatigt om zich de „Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen" te noemen. Ook toonde spreker ten duidelijkste aan, dat de tweede komst van Christus nabij is en vroeg de aanwezigen de teekenen des tijds in oogenschouw te nemen.

Zuster Lillian Lillywhite, vrouw van den president der Nederlandsch-Belgische zending, sprak nu de vergaderden met een krachtige

en welluidende stem woorden van opbouw en versterking toe en getuigde van de echtheid van het Evangelie. Haar kennis en uitspraak van de Hollandsche taal maakte dat velen zichzelf afvroegen, of zuster Lillywhite Hollandsche of Amerikaansche van geboorte was. Zij zeide verblijd te zijn de gelegenheid te hebben eenige woorden te spreken. „Ik gevoel mij altijd gelukkig wanneer ik in een vergadering van heiligen kan zijn,” zeide zuster Lillywhite. „Ik verblijd mij zeer in het Evangelie van Jezus Christus en een getuigenis van de waarheid te bezitten. Ik ben zeer dankbaar voor de organisatie van deze kerk en een lid daarvan te zijn. Het is een wondervol iets te arbeiden in den wijngaard des Heeren, en dienstbaar te zijn in het doen voortrollen van dit wonderbaar werk. Een gelukkige gedachte komt in mij op, als ik op dit oogenblik denk over een van onze artikelen des geloofs, waarin wij zeggen dat: Wij gelooven dat door het verlossingswerk van Christus alle menschen kunnen zalig worden door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het Evangelie. Het verlossingswerk van Jezus Christus was tweevoudig. Het heeft al de kinderen van God verlost van der dood, beiden geestelijk en lichamelijk, dewelke voor alle menschen gekomen is door den val van Adam. Ten tweede heeft het den weg geopend en een plan gegeven, waardoor wij allen vergiffenis kunnen ontvangen voor onze persoonlijke zonden en terug kunnen keeren in de tegenwoordigheid van onzen Hemelschen Vader, om met Hem eeuwiglijk te wonen, indien wij het Evangelie van den Zoon van God gehoorzamen. Het groote offer, dat de Zoon van God op Calvarie voor ons allen gegeven heeft, was te groot voor het menschelijk verstand en begrip, anders zouden er veel meer Hem navolgen. Hij gaf gewilliglijk Zijn eigen levensbloed, zoodat alle menschen kinderen zalig en verheerlijkt kunnen worden door getrouwheid en standvastigheid aan het Evangelie. Kunnen wij iets meer wonderbaarlijks verlangen dan het voorrecht te kunnen wederkeeren in de tegenwoordigheid van onzen Hemelschen Vader en met Hem te wonen in Zijn Celestiaal koninkrijk voor aller eeuwigheid. Laat ons niet lichtelijk over deze groote beloften denken, die tot ons gekomen zijn door God's dienstknecht, den profeet Joseph Smith, maar laat ons al de eischen van Zijn Evangelie voldoen en Hem dienen, zooals Hij gediend wenschte te worden en laat ons de wetten en inzettingen van Zijn Evangelie bewaren. Ik gevoel enkele woorden te spreken tot de zusters, over de zusters-hulpvereeniging. De eerste Relief Society of Zustershulpvereeniging was georganiseerd in Nauvoo door den Profeet Joseph Smith in het jaar 1842. Zuster Emma Smith, zijn vrouw, was gekozen als de eerste presidente. Daar waren maar een paar leden toen des tijds, maar de organisatie is gegroeid van jaar tot jaar, totdat het vandaag de grootste organisatie van vrouwen in de geheele wereld is. Het doel van de Zusters-krans is hulp te verleen aan de armen en de zieken, een steun te geven wanneer het noodig is aan diegenen die in nood zitten. Het is mogelijk het goede te meten, hetwelk uitgaat van deze vereeniging

en ik kan u, zusters, niet genoeg prijzen voor uwe pogingen en ijver in dit werk. God zegene u voor uwe liefdadigheid en voor de oprechtheid uwer harten. Ga voort in dit groote werk."

Het koor gaf nu een Engelsche lofzang ten beste, getiteld: „Praise ye the Father”.

Ouderling Gerrit van der Waard van Rotterdam zeide, dat de verdeeldheid van het menschdom op godsdienstig gebied te wijten was aan het menschdom zelve. Het heeft niet de wegen Gods bewandeld en daardoor zichzelf afgesneden van die inspiratie van Gods geest. Spreker raadde alle aanwezigen aan, die voor het eerst aanwezig waren, een grondig onderzoek in te stellen en de schoonheden te leeren, welke geopenbaard zijn in deze der laatste dagen.

Ouderling Adrianus Barendregt, conferentie-president van Amsterdam, besprak de beteekenis van het woord „zendeling”. „Een zendeling, een boodschapper Gods te zijn,” zeide spreker, „is inderdaad een verantwoordelijke roeping en een Goddelijke roeping, want om zulks te doen moet men van en door Hem geroepen zijn en de volmacht ontvangen hebben om te handelen in Zijnen naam en de verordeningen te bedienen die Hij ingesteld heeft; en wee hem, die zichzelf verklaart een dienstknecht des Allerhoogsten te zijn en den mensch niet den waren God verkondigt en Jezus Christus dien Hij gezonden heeft.”

Ouderling Adrianus van Tussenbroek, conferentie-president van Arnhem, legde op duidelijke wijze uit waarom de Heiligen der Laatste Dagen niet verdeeld zijn. „De wereld,” zeide ouderling Tussenbroek, „heeft leeraars vergaard naar hun eigen begeerlijkheden en zich afgewend van het pad, hetwelk tot het eeuwige leven leidt; en daarvoor zijn zij verdeeld op elk gebied. De Christenwereld neemt alleen maar die kleine aanhalingen uit de Heilige Schrift, welke hen kunnen dienen om hun leven van gemakzucht op godsdienstig terrein voort te zetten.”

De oudste zendeling in de zending, ouderling Hendrik Bell, kwam nu aan het woord en getuigde dat het bloed van Christus ons verlossen zal van den dood. Christus heeft de banden des doods verbroken, zonder Hem zoude het onmogelijk zijn om ooit terug te keeren in de tegenwoordigheid van den Vader. Ouderling Bell sprak nog eenige woorden van raad tot het jongere geslacht en raadde het aan, zóó in overeenstemming met Gods wetten te leven, dat het jongere geslacht buiten de kerk, de jeugd van de Heiligen der Laatste Dagen als voorbeeld kan nemen.

Slotzang: „Hark, Hark my soul” door het koor.

Dankzegging bij monde van ouderling Morris B. Ashton van Haarlem.

Er was een goede opkomst in de middagvergadering. Gezongen werd lofzang 26. Door ouderling Albertus Rond van Amsterdam werd gebeden. Het koor zong lied 171. Vervolgens werden er zes nieuwe leden bevestigd, waarna door den leider der conferentie de

autoriteiten der kerk werden voorgesteld, welke op de gebruikelijke wijze, door allen ondersteund werden.

Ouderling John Vreeken van den Haag verklaarde niet beschaamd te zijn voor het Evangelie van Christus en beloofde de aanwezigen, dat, als zij gekomen waren om wat te hooren van den weg die tot zaligheid leidt, zij woorden van leven en zaligheid zouden hooren. Spreker vroeg de vergaderden te herinneren, dat het door genade is dat wij zalig kunnen worden, maar dat die genade alleenlijk maar verkregen wordt als wij de wetten onderhouden die gegeven zijn door Hem van Wien de genade komt.

Ouderling Pieter S. Mietus van Rotterdam gaf zijn getuigenis in zeer duidelijke woorden en verklaarde verblijd en verheugd te zijn om het voorrecht gekregen te hebben om terug te komen naar zijn geboorteland om hier de menschheid bekeering toe te roepen en hen aan te zeggen dat God in Zijn groote goedheid wederom Zijn plan bekend heeft gemaakt, waardoor wij terug mogen keeren in Zijn tegenwoordigheid. Spreker drukte zijn dankbaarheid uit om vele jaren geleden in de gelegenheid geweest te zijn om de dienstknechten Gods te hooren getuigen.

Ouderling Arie Kruijs van Dordrecht brengt zijne toehoorders onder het oog, de noodzakelijkheid om de autoriteiten niet alleen te ondersteunen door het opsteken der rechterhand, maar ook door geloof en gebeden en bovenal door onze handelingen; en door onze werken te bewijzen dat wij in woord en daad meenen hen te ondersteunen. Laten wij toch altijd, als wij God aanroepen, zulks doen in oprechtheid en niet onze knieën in onoprechtheid buigen. Als wij de geboden en inzettingen nakomen die de Vader ons gegeven heeft, zal Hij voor ons zorgen wat er ook moge geschieden.

Ouderling Alvin S. Nelson, conferentie-president van Luik, bracht ten duidelijkste uit waarom de Heiligen der Laatste Dagen gewoonlijk een glimlach op hun gelaat hebben. „Geen wonder dat zij kunnen glimlachen en gelukkig gevoelen, want zij bezitten een kennis van God en weten het doel waarvoor zij hier op aarde zijn. Deze glimlach, dit geluk, kan tot een ieder komen, die dezelfde paden wil bewandelen als de Heiligen der Laatste Dagen bewandelen. Zoo spoedig als de menschheid gewillig is om te doen datgene wat God van Zijn kinderen verlangt, zullen zij Zijnen geest verkrijgen, welke hen in staat zal stellen om gelukkig te zijn en anderen gelukkig te maken.

Ouderling Heiko Boekweg van Haarlem vergelijkt den Bijbel bij een kompas, een kompas hetwelk ons naar het Vaderhuis moet brengen. Als wij ons niet aan het kompas storen en een anderen weg gaan, dan die door hetzelfde wordt aangegeven, kunnen wij verzekerd zijn niet te komen waar geluk en vrede wonen. „Het kompas vertelt mij, dat ik wederom geboren moet worden. Waarom wil de wereld niet ingaan door de deur, welke gegeven is om in te gaan? Waarom blijven zij nog langer hunne verzenen tegen de prikkelen slaan? Zij zijn als een kapitein die het kompas verkeerd

leest en inplaats van in de goede haven aan te komen, in gevaarlijke wateren terecht komt en verloren gaat."

Door ouderling Dallinga van Leiden werd aangetoond dat het Evangelie gepredikt door de zoogenaamde Mormonen, hetzelfde is als werd verkondigd in de dagen van onzen Zaligmaker en Verlosser. Dezelfde geboden, dezelfde werken zijn noodig. Als God zekere geboden gaf in de dagen van ouds, zijn ze vandaag nog van kracht en niemand heeft het recht ze te veranderen dan alleen Hij die dezelve gegeven heeft. Hij, de Vader van ons allen, verwacht dat wij, Zijn kinderen, Zijn geboden niet zullen verdraaien, maar alles doen wat Hij ons geboden heeft en Hem aanbidden, dan zullen wij de gelegenheid verkrijgen om terug te keeren in de tegenwoordigheid van dien Vader van Wien wij uitgegaan zijn.

Ouderling Samuel R. Carpenter van Utrecht gebruikte zijn kennis van de Hollandsche taal weder op zijn best, in het bespreken van de liefde Gods. „Wij gelooven," zeide hij, „gelijk onze Christenvrienden gelooven, dat wij uit genade zalig worden, maar wij beweren dat deze zaligheid voor een ieder is die den wil van den Vader wil doen en niet zooals zij gelooven, dat eenigen uitverkoren zijn ter verheerlijking en anderen ter verdoemenis. Wij moeten onze zaligheid uitwerken met vreeze en beven, maar God is ten allen tijde gewillig om ons allen bij te staan in onze pogingen om Hem te dienen." Gezongen werd lied 186 en daarna de dankzegging uitgesproken door ouderling Ruben E. Cardwell.

's Avonds was de zaal in het Nutsgebouw geheel bezet. Aangevangen werd door het zingen van lied 10. Gebeden door ouderling Hendrik Bell. Het koor zong „Come let us sing", waarvan een ieder recht genoot.

De leider, ouderling Abraham Dalebout, riep de aanwezigen een welkom toe en annonceerde den eersten spreker:

Ouderling Cornelius Zappey, ass.-redacteur van „De Ster", sprak over den afval en de herstelling van het Evangelie en toonde aan hoe het menschdom vele van de verordeningen die in de kerk bestonden welke Christus vestigde, veranderd had. Het menschdom is bedrogen geworden door de zoogenaamde herders en leeraars der wereld. Spreker gaf verschillende redenen voor de toestanden die onder het Christendom gevonden kunnen worden. Is het een wonder dat er velen zijn welke niet kunnen gelooven in een God, zooals Hij gepredikt wordt door de wereld.

Het koor zong „The mountains of the Lords House".

Conferentie-president Abraham Dalebout, welke nu aan het woord kwam, haalde de woorden van Jezus aan welke Hij uitriep tegen Jeruzalem: „Jeruzalem, Jeruzalem, gij die de Profeten doodt, en steenigt die tot u gezonden zijn, hoe menigmaal heb ik uwe kinderen willen bijeenvergaderen — en gijlieden hebt niet gewild." Eenigen tijd nadat de Zoon deze woorden had geuit, riepen zij: „kruisigt hem, kruisigt hem", en zij doodden Christus evenals zij Zijne voorlooper

gedood hadden. De menschheid in die dagen verfoeiden de waarheid, zooals het menschdom het vandaag doet. „Mormonisme verklaart aan de wereld dat God andermaal een profeet heeft gezonden, dat Hij opnieuw Zijn kerk hersteld heeft, dat de steen, waar Daniël van sprak, is afgehouden en alle koninkrijken te niet zal doen.” Spreker haalde een gezegde aan van een grooten Amerikaanschen schrijver, welke zeide, dat: „als wij den bijbel op moeten nemen zooals hij geschreven is, moeten wij allen Mormoon worden,” en verhaalt de geschiedenis van het boek van Mormon en van Joseph Smith, het instrument in de handen van God, om de platen te vertalen waarop het boek van Mormon geschreven stond. Niet alleen is het boek van Mormon voortgekomen, maar de volmacht om de verordeningen van het Evangelie te bedienen, is hersteld.

Ouderling John P. Lillywhite, president van de Nederlandsch-Belgische zending gaf een zeer schoone redevoering, waarin hij den val van den eersten mensch en het doel van ons bestaan op deze aarde besprak. Deze toespraak is in haar geheel opgenomen en zal in één van de eerstvolgende „Sterren” verschijnen.

Tot slot werd door het koor een Engelsche lofzang gezongen, getiteld. „Savior breathe an evening blessing”, waarna ouderling W. Russell Monson van Rotterdam eindigde met dankzegging.

Hiermede eindigde de grootste conferentie welke ooit in Holland gehouden is. Gods geest was gedurende deze vier dagen in ruime mate tegenwoordig. Zendingen en Heiligen waren opgebouwd en versterkt en keerden huiswaarts naar hunne verschillende arbeidsvelden en woonplaatsen met een besluit in hunne harten om nog nauwgezetter hunnen Hemelschen Vader te dienen.

Een woord van dank aan het koor en den leider broeder Arie Pijl, voor de schoone wijze waarop zij de conferentie opgeluisterd hebben met hua gezang.

Wat is Mormonisme?

„Ik wensch hier te zeggen, dat „Mormonisme”, zooals het genoemd wordt, vandaag nog is wat het altijd is geweest: De kracht Gods tot zaligheid voor elke ziel die het oprecht aanneemt en eerlijk bewandelt. Ik zeg U, mijn Broeders, Zusters en Vrienden, dat alle Heiligen der laatste dagen, waar gij hen ook moogt vinden — voorop gezet, dat zij hunnen naam verdienen en hun roeping en verbond getrouw blijven — menschen zijn, die instaan voor waarheid en eer, voor deugd en reinheid des levens, voor eerlijkheid en oprechtheid in de dingen dezer wereld en in den godsdienst; menschen die instaan voor God en voor de gerechtigheid die voor Hem geldt, voor de waarheid Gods en voor Zijn werk. Dit werk beoogt de redding der menschenkinderen; hunne verlossing van de verkeerdheden der wereld, van de verderfelijke gewoonten boozere menschen en van al die dingen, welke vernederen, onteeren of

verstoren, of die er op doelen, de levenskracht, de eer en de godsdienstigheid onder de menschen op aarde te verzwakken.

JOS. F. SMITH,

Uit ons eigen Zendingsveld.

Conferentie-president A. Dalebout en Zendings-secretaris Royden E. Weight doorkruisten het eiland Schouwen en hielden vergaderingen te Brouwershaven en Zierikzee, Met groote belangstelling werd er geluisterd naar de sprekers en zeer vele boeken werden er verkocht.

Maandag 1 December werd er in Vlaardingen een vergadering gehouden tegen het „Mormonisme” door Ds. v. d. Valk.

Conferentie-president A. Dalebout werd gelegenheid gegeven om te debatteeren, waarvan gebruik werd gemaakt.

Donderdagavond 1 December werd er een speciale vergadering gehouden te Delft. Sprekers waren ouderlingen C. Zappey, Royden E. Weight en A. Dalebout, Zendingen P. S. Mietus en J. Veth zijn daar nu werkzaam, hun adres is Voorstraat 11.

Zendingen H. Landwaard en Heber G. Taylor zijn werkzaam in Schiedam, hun adres is Nassaustraat 45.

Verplaatsingen.

Ouderling Wm. Levi Phillips van Delft naar Utrecht.

Ouderling Leon C. Walton van Den Haag naar Arnhem.

Ouderling W. Russell Monson van Rotterdam naar Den Haag.

Ouderling P. S. Mietus is aangesteld als Vertakkings-President van Delft.

Ouderling A. van Tussenbroek, President van de Arnhemsche Conferentie is verplaatst naar Rotterdam om een speciaal werk te verrichten onder bloedverwanten en kennissen, voor de voltooiing zijner zending.

Ouderling Samuel R. Carpenter is verplaatst van Utrecht en aangesteld als Conferentie-President van Arnhem.

Aangekomen.

Van Sion is 21 December 1921 gearriveerd, ouderling Richard van den Berg, welke in Leiden geplaatst is.

Wereldlijke goederen der „Mormonen.

Het vervolg van „Wereldlijke Goederen der Mormonen” zal in het volgend nummer van „De Ster” verschijnen.

INHOUD.

Het plan der zaligmaking duidelijk gemaakt door openbaring van God	Blz. 33	Uit ons elgen Zendingsveld	Blz. 48
Verslag van de Rotterdam- sche Conferentie	„ 38	Verplaatsingen	„ 48
Wat is Mormonisme?	„ 47	Aangekomen	„ 48
		Wereldlijke goederen der Mormonen	„ 48